

DECIZIA NR. 351
din 2006

Directia generala a finantelor publice Brasov, Biroul de solutionare a contestatiilor a fost sesizata de catre Directia Regionala Vamala Brasov, privind solutionarea contestatiei formulata de catre SC.

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor stabilite de organele vamale din cadrul Directiei Regionale Vamale Brasov- Serviciul de supraveghere Vamala, in Procesul verbal de control, privind virarea la bugetul statului a sumei reprezentand taxe vamale, comision vamal, TVA, dobanzi si penalitati aferente taxelor vamale, comisionului vamal si TVA

Contestatia este depusa in termenul legal prevazut de art.176 alin.1 din OG.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.174,175 și 176 din O.G. nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, D.G.F.P. Brașov este investită cu soluționarea pe fond a contestației formulată de către SC.

I.SC formuleaza contestatie impotriva procesului verbal intocmit de organele de control din cadrul D.R.V. Brasov, motivand astfel:

Petenta considera ca organele de control in mod eronat au stabilit de plata catre bugetul statului suma reprezentand datorie vamala si sustine ca marfurile importate sunt produse in Comunitatea Europeana si potrivit prevederilor legale beneficiaza de tratament tarifar preferential.

Intrucat organul vamal nu a sanctionat societatea pentru presupusa contraventie savarsita iar in procesul verbal de control nu se precizeaza documentele in baza carora a fost stabilita datoria vamala, petenta sustine ca acesta a fost emis cu incalcarea normelor legale.Petenta considera ca simpla insiruire a unor adrese sau numere de facturi nu sunt de natura a face dovada celor precizate in procesul verbal de control contestat si nici nu sunt apte sa creeze o imagine completa si corecta asupra situatiei de fata.

De asemenea, petenta solicita suspendarea executarii actului administrativ fiscal potrivit prevederilor art.184 din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala coroborate cu prevederile pct.11 din OMF nr.519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala.

II. In Procesul verbal de control, organele vamale din cadrul Directiei Regionale Vamale Brasov-Serviciul de supraveghere vamala au constatat urmatoarele:

Obiectul controlului l-a constituit verificarea operatiunilor vamale de import efectuate de societate in perioada anilor 2002 si 2003 cu Declaratiile vamale de import.

Din verificarile efectuate s-a constatat ca pentru marfurile importate cu DVI societatea a beneficiat de preferinte tarifare UE in baza mentiunilor facute pe facturile externe de import marfa.

In vederea stabilirii legalitatii acordarii preferintelor tarifare UE, DRV Brasov a solicitat Autoritatii Vamale din Germania verificarea originii marfurilor din facturile externe emise de firma exportatoare.

Din adresele emise de autoritatea vamala germana rezulta ca bunurile care fac obiectul facturilor externe de marfa aferente DVI mai sus mentionate nu sunt marfuri de origine in sensul Protocolului referitor la definirea notiunii de "produse originare", anexa la Acordul European.

Astfel organul vamal, urmare controlului vamal ulterior, prin procesul verbal de control a stabilit in sarcina petentei taxe vamale, comision vamal, TVA, dobanzi si penalitati potrivit prevederilor art.141, 148 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei si art.107 din H.G nr.1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codul vamal al Romaniei.

III. Luand in considerare constatarile organelor de control, sustinerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum si prevederile actelor normative in vigoare in perioada supusa verificarii se retin urmatoarele:

Perioada verificata:24.07.2002-01.11.2003

1. Referitor la suma reprezentand reprezentand taxe vamale, comision vamal, TVA, dobanzi si penalitati aferente, stabilita prin procesul verbal, contestata de petenta, precizam:

Cauza supusa solutionarii D.G.F.P.Brasov este daca petenta datoreaza bugetului de stat suma reprezentand datorie vamala in conditiile in care din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv adresele transmise de Autoritatea Vamala din Germania, organism abilitat in a verifica valabilitatea dovezilor de origine, rezulta ca marfurile importate conform DVI mai sus mentionate nu sunt de origine comunitara in conformitate cu prevederile OUG nr. 192 / 2001 pentru ratificarea Protocolului referitor la definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativă.

In fapt, urmare a controlului vamal ulterior, organul de control a verificat operatiunile de import efectuate de catre SC, in perioada 24.07.2002-01.11.2003, cu privire la originea marfurilor importate de la o firma din Germania cu Declaratii vamale de import.

Pentru marfurile in cauza la data importului societatea a beneficiat de preferinte tarifare UE (taxe vamale exceptate si scutire de comision vamal), in baza mentiunilor din facturile externe de import marfa aferente declaratiilor vamale mai sus mentionate, prezentate organului vamal in momentul vamuirii.

In vederea stabilirii legalitatii acordarii preferintelor tarifare UE, DRV Brasov a solicitat Autoritatii Vamale din Germania verificarea originii marfurilor din facturile externe emise de firma germana.

Autoritatea Nationala a Vamilor Bucuresti a transmis Directiei Regionale Vamale Brasov, adresele emise de autoritatea vamala germana din care rezulta ca bunurile care fac obiectul facturilor externe de marfa aferente DVI in cauza nu sunt marfuri de origine preferentiala in sensul OUG nr. 192 / 2001 pentru ratificarea Protocolului referitor la definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între

România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte.

Având în vedere că marfurile importate cu DVI nu sunt produse originare din țările Comunității Europene, prin procesul verbal organul vamal a stabilit în sarcina petentei datorie vamală.

În contestația formulată, petenta susține că marfurile importate sunt produse în Comunitatea Europeană și potrivit prevederilor legale beneficiază de tratament tarifar preferențial și consideră că organele vamale în mod eronat au stabilit de plată către bugetul statului suma reprezentând datorie vamală.

În drept, 61 alin (1) și (2) din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României, precizează :

"(1) Autoritatea vamală are dreptul ca într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă , să efectueze controlul vamal ulterior, al operațiunilor

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente , registre și evidente referitoare la marfurile vamuite.

Pentru bunurile care au făcut obiectul declarațiilor vamale menționate mai sus la solicitarea SC, autoritatea vamală a acordat regimul vamal de import definitiv conform codului 4000- 000, 4200-000 înscris în casuta 37 din declarațiile vamale de import.

Art. 47, 64, 74, și 75 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României precizează următoarele:

" art.47 alin.1)-La introducerea sau la scoaterea din țară a marfurilor prezentate la vamă, autoritatea vamală stabilește un regim vamal."

" art.64 alin2)- La importul marfurilor, autoritatea vamală realizează procedura de vamuire și de încasare a datoriei vamale aferente drepturilor de import, aplicând și măsurile de politică comercială."

" art.74 alin.1)-În vederea aplicării corecte a tarifului vamal autoritatea vamală constată originea marfurilor importate pe baza următoarelor criterii:

a)-marfuri produse în întregime într-o țară

b)-marfuri obținute printr-o prelucrare sau transformare substanțială într-o țară.

alin.2)-Aplicarea criteriilor se face pe baza regulilor de origine prevăzute de reglementările vamale sau de acordurile ori de convențiile internaționale la care România este parte."

" art.75 - În aplicarea regimului tarifar preferențial, regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii marfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte."

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta că acordarea regimului tarifar preferențial s-a efectuat la solicitarea petentei, pe propria răspundere a acesteia, prin completarea declarației vamale în detaliu și prezentarea facturilor externe, în conformitate cu prevederile art.16, 17 și 21 din Protocolul din 27.Decembrie 2001, referitor la definirea noțiunii de " produse originare ", anexa la Acordul european, instituind o asocieră între România pe de-o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora pe de alta parte, ratificat prin OUG 192/2001.

In conformitate cu art.32 din Protocol, coroborat cu art.106 din Legea nr.141/1997 privind Codului vamal al Romaniei, Autoritatea Nationala a Vamilor prin adresele, a transmis spre verificare documentele prezentate de petenta la Autoritatea vamala germana, organism abilitat in a verifica valabilitatea dovezilor de origine.

Prin adresa Autoritatea Nationala a Vamilor Bucuresti precizeaza urmatoarele:

Cu adresa Autoritatea vamala germana comunica faptul ca "*urmare a controlului efectuat la firma germana in baza solicitarii dvs s-au gasit un numar de 47 de facturi emise de aceasta firma cu delaratie pe factura care nu acopera in totalitate produse de origine comunitara*"

Numai urmatoarele produse care se regasesc pe cele 47 de facturi sunt de origine comunitara si beneficiaza de regim preferential:

-Teppichboden

-Leminat

-autoturism marca VW Passat TDI

Restul produselor acoperite de cele 47 de facturi nu sunt de origine comunitara si nu beneficiaza de regim preferential."

Cu adresa Autoritatea vamala germana, referitor la alta scrisoare a DRV, comunica urmatoarele:

"Verificarea a avut ca rezultat faptul ca produsele mentionate in dovezile preferentiale anexate, nu sunt, partial, produse de origine conform Acordului Comunitatea Europeana- Romania.

La anvelope, malaxor, masini de spalare, tractoare, porti, pluguri cu brazdare, masini de recoltare cartofi, excavatoare cu pneuri, rafturi si tevi mentionate in facturi, nu este vorba de produse de origine conform Acordului Comunitatea Europeana-Romania.

Covoarele de pardoseala mentionate in dovezile preferentiale anexate sunt produse de origine conform Acordului Comunitatea Europeana- Romania.

Interdictia platii de returnare vamala sau a scutirii de vama conform art.15 din Protocolul nr.4 la Acordului Comunitatea Europeana- Romania se respecta pentru produsele de origine"

In consecinta, intrucat originea acestor marfuri nu poate fi determinata in conformitate cu prevederile Protocolului, la acordul UE-Romania, bunurile respective nu pot beneficia de tratament tarifar preferential.

Conform uzantelor internationale si reglementarilor vamale in vigoare, facturile de marfa emise de catre firma exportatoare trebuie sa insoteasca marfa pe tot parcursul acesteia.

Aceste facturi sunt prezentate atat la biroul vamal de plecare cat si la birourile vamale de tranzit si la biroul vamal de destinatie.

Dovada originii marfurilor se efectueaza conform art.16 din Protocol -prin prezentarea :

"a)-fie a unui certificat de circulatie a marfurilor EUR 1

b)- fie in cazurile specificate la art.21 paragraful 1, a unei declaratii denumita " declaratie pe factura " data de exportator pe o factura.

Procedura pentru eliberarea unui certificat de circulatie a marfurilor EUR 1 este stabilita de art.17 din Protocolul din 27.Decembrie 2001, Acord Romania -UE, iar conditiile pentru intocmirea unei declaratii pe factura sunt stabilite de art.21 din Protocol, dupa cum urmeaza:

-art.17 din Protocolul

"Exportatorul care solicita eliberarea unei dovezi de origine trebuie sa prezinte oricand, la cererea autoritatii vamale ale tarii exportatoare toate documentele necesare care dovedesc caracterul original al produselor in cauza, precum si indeplinirea celorlalte conditii stipulate in acest protocol."

-art.21 din Protocol

"Exportatorul care intocmeste o declaratie pe factura trebuie sa prezinte, in orice moment la solicitarea autoritatii vamale ale tarii exportatoare, toate documentele necesare care dovedesc caracterul original al produselor in cauza precum si indeplinirea celorlalte conditii stipulate in acest protocol."

Din documentele prezentate la dosarul cauzei a rezultat ca in urma controlului efectuat de catre autoritatea vamala din Germania, exportatorul nu a putut face dovada originii marfurilor exportate pentru a sustine si dovedi originea marfurilor exportate catre Romania, fapt pentru care Autoritatea vamala din Germania nu certifica marfurile inscrise in facturile externe si declaratiile vamale ca fiind de origine comunitara.

Pentru cazul in speta sunt aplicabile prevederile art.141 alin.(1) si (2) din Legea 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei care precizeaza :

"(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate."

Totodata, art.40 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al Romaniei aprobat prin HG 1114/2001 precizeaza:

" Declaratia vamala in detaliu, semnata de importator, de exportator sau de reprezentantul acestuia are valoarea unei declaratii pe proprie raspundere a acestuia in ceea ce priveste :

a)-exactitatea datelor inscrise in declaratia vamala.

b)-autenticitatea documentelor anexate la declaratia vamala.

c)-plasarea marfurilor sub regimul vamal solicitat.

Referitor la nasterea datoriei vamale art.148 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei si art.107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al Romaniei aprobat prin HG 1114/2001 precizeaza:

-art.148 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei

"(1) Cuantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.

(2) Dacă nu este posibilă stabilirea cu exactitate a momentului în care se naște datoria vamală, momentul luat în considerare pentru stabilirea elementelor de taxare proprii mărfurilor în cauză este acela în care autoritatea vamală constată că mărfurile se află într-o situație care face să se nască o datorie vamală. Când, la data constatării, autoritățile vamale dispun de informații din care rezultă că datoria vamală s-a născut într-un moment anterior, cuantumul drepturilor de import se determină pe baza

elementelor de taxare existente la data cea mai îndepărtată ce poate fi stabilită pe baza acelor informații."

De asemenea, pentru cazul în speta sunt aplicabile și prevederile art.105 coroborat cu prevederile art.107 Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001 care precizează:

-art.105 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001,

"Preferințele tarifare stabilite prin acordurile ori convențiile internaționale se acordă la depunerea certificatului de origine a marfurilor și înscrierea codului stabilit pentru fiecare acord sau convenție în rubrica corespunzătoare din declarația vamală în detaliu."

-art.107 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001

"În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare."

Conform art.158 alin.1) și 2) din Legea 141/1997, privind Codul vamal al României, debitorul datoriei vamale ia cunoștința despre cuantumul datoriei vamale în următoarele cazuri:

"1)-Debitorul datoriei vamale ia cunoștința despre cuantumul acestei datorii prin declarația vamală acceptată și înregistrată de autoritatea vamală.

2)-În cazul unor diferențe ulterioare sau în situația încheierii din oficiu, fara declarație vamală a unui regim vamal suspensiv, debitorul vamal ia cunoștința despre acea nouă datorie pe baza actului constatator întocmit de autoritatea vamală."

Urmare coroborării prevederilor legale mai sus menționate, rezultă că în cazul în care s-a acordat un tratament tarifar favorabil și ulterior s-a dovedit că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiat, autoritatea vamală poate lua măsuri pentru recuperarea datoriei vamale.

Astfel, obligația privind plata datoriei vamale revine titularului operațiunii respectiv SC.

Același punct de vedere a fost enunțat și prin adresa emisă de Ministerul Finanțelor Publice-Direcția Generală de Politică și Legislație privind veniturile bugetului General Consolidat, într-o speta similară.

Referitor la afirmația petentei potrivit căreia, în procesul verbal nu se precizează documentele care au stat la baza emiterii acestuia, precizăm:

Controlul s-a efectuat potrivit prevederilor art.61 din Codul vamal mai sus amintit având în vedere prevederile din adresele Autorității Naționale Vamale București și adresele emise de autoritatea vamală germană din care rezultă că bunurile care fac obiectul facturilor externe de marfă aferente DVI nu sunt marfuri de origine comunitară în sensul OUG nr. 192 / 2001 pentru ratificarea Protocolului referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte.

Petenta a beneficiat de preferințe tarifare prin depunerea facturilor externe (care aveau completată declarația pe factura privind originea comunitară a marfurilor,

declarație data pe răspunderea exportatorului) nefiind efectuată verificarea efectivă a originii marfurilor de către organele vamale ale țării exportatoare.

Intrucât urmare controlului ulterior efectuat de organele vamale germane s-a infirmat apartenența comunitară a marfurilor importate și întrucât petenta în calitate de importator -subiect al raportului vamal și fiscal cu statul român - a beneficiat în mod nejustificat de preferințe vamale la importul marfurilor se constată că în mod legal au fost stabilite ca datorate diferențele de obligații vamale.

Potrivit prevederilor legale mai sus invocate organul vamal în mod legal a întocmit procesul verbal de control, care reprezintă titlu de creanță, în vederea recuperării datoriei vamale.

Având în vedere prevederile legale aplicabile în speta și întrucât urmare controlului ulterior efectuat de Autoritatea vamală germană, organism abilitat în a verifica valabilitatea dovezilor de origine prezentate, rezultă că marfurile importate cu DVI mai sus menționate nu sunt de origine comunitară în conformitate cu prevederile Protocolului referitor la definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă încheiate între România și Comunitățile Europene, se constată că organele vamale au stabilit în mod legal prin Procesul verbal de control taxe vamale, comision vamal, TVA, dobânzi și penalități aferente acestora.

Referitor la dobânzile și penalitățile de întârziere mai sus menționate, acestea au fost calculate potrivit prevederile art.13, 14 din O.G. nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare și art.114 din OG.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

-art.13 alin.(2) din O.G. nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare

" (2) Pentru diferențele de obligații bugetare, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv."

--art.14 alin.(1) din O.G. nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare

"(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor și/sau a penalităților."

-art.114 din OG.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală

" Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere."

Față de cele prezentate mai sus urmează a se respinge contestația ca neîntemeiată pentru suma reprezentând datorie vamală stabilită prin procesul verbal de control.

2.Referitor la suspendarea executării actului administrativ fiscal potrivit prevederilor art.184 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală coroborate cu prevederile pct.11 din OMF nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală precizăm:

Cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P.Brașov -Biroul de soluționare a contestațiilor poate suspenda executarea actului administrativ fiscal în condițiile în care societatea nu aduce argumente temeinice și documente doveditoare din care să rezulte iminența producerii unei pagube.

În fapt, prin contestația formulată petenta solicită suspendarea executării actului administrativ fiscal până la soluționarea contestației, fără să aducă argumente și să prezinte documente în susținerea acestei cereri.

În drept, în art.184 alin.(1) și (2) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se precizează:

"(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Organul de soluționare a contestației poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la soluționarea contestației, la cererea temeinic justificată a contestatorului."

Această prevedere legală instituie, prin excepție, posibilitatea organelor de soluționare de a dispune la cererea temeinic justificată a petentei și ținând seama de motivele invocate de acesta suspendarea executării actului administrativ fiscal până la soluționarea contestației.

Având în vedere că societatea contestatoare nu aduce argumente în susținerea cererii de suspendare a executării deciziei de impunere și nici nu prezintă documente doveditoare din care să rezulte iminența producerii unei pagube, respectiv prin care să se justifice temeinicia cererii de suspendare a executării silite și ținând cont de prevederile legale menționate, cererea SC de suspendare a executării deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare va fi respinsă ca neargumentată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul Legii nr.141/1997 privind Codul vamal al României, Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001, și art.185, 186 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală se,

DECIDE

1.Respingerea ca neintemeiată a contestației formulate de SC înregistrată la D.G.F.P.Brașov, pentru suma reprezentând datorie vamală.

2.Respingerea ca neargumentată a cererii SC cu privire la suspendarea actului administrativ fiscal .

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Brașov în termenul prevăzut de Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.